

Vragen gesteld door de leden der Kamer, met de daarop door de regering gegeven antwoorden

807

Vragen van de leden **Lankhorst en Sipkes** (beiden Groen Links) over *een Ethiopische vluchteling*.
(Ingezonden 17 juli 1992)

- 1
Heeft de Ethiopische ambassade te Brussel geweigerd visa te verstrekken aan twee leden van de Nederlandse marechaussee, die de inreis van de Ethiopische vluchtelingen¹ zouden begeleiden?
- 2
Stellen de Ethiopische autoriteiten nog steeds geen prijs op gedwongen terugkeer van afgewezen asielzoekers?
- 3
Hoe verhoudt het feit dat het ministerie van Buitenlandse Zaken een onderzoek in gaat stellen naar de situatie waarin deze Ethiopische vluchtelingen terecht zal komen als zij wordt uitgezet, zich met uw antwoorden van 10 juli jl.²
- 4
Hoe beoordeelt u na de interventie van het Hoge Commissariaat voor de Vluchtelingen de inbreng van de landsadvocaat op 6 juli jl. en vooral zijn stellingname dat hij in het zeer gedocumenteerde pleidooi van de raadvrouw niets nieuws had gehoord?

¹ E. A. Kebede, dossiernr. 9108.09.0032

² Op voorgaande vragen van de leden Lankhorst en Sipkes terzake, ingezonden 9 juli 1992.

Antwoord

Antwoord van staatssecretaris **Kosto** (Justitie), mede namens de minister van Buitenlandse Zaken.
(Ontvangen 17 augustus 1992)

- 1
Ja. De betrokken diplomatieke vertegenwoordiging heeft gesteld op grond van bestaande instructies niet bevoegd te zijn tot afgifte van visa in dezen.
- 2
De voorkeur van de Ethiopische autoriteiten gaat uit naar vrijwillige terugkeer van afgewezen asielzoekers. In de contacten met deze autoriteiten wijzen zij steeds op de slechte economische situatie waarin het land zich thans bevindt.
- 3
Het ministerie van Buitenlandse Zaken onderzoekt of betrokkene, onderdaan van Ethiopië en in het bezit zijnde van een geldig reisdocument, tot dat land zal worden toegelaten, ondanks het onvrijwillige karakter van haar vertrek uit Nederland. Wij zien derhalve geen discrepantie met bedoelde antwoorden van 10 juli 1992.
- 4
De inbreng van de landsadvocaat op 6 juli 1992, ook na de interventie van het Hoge Commissariaat voor de Vluchtelingen d.d. 10 juli 1992, is terecht. De landsadvocaat heeft ter zitting gemotiveerd verweer gevoerd met betrekking tot vijf van de zes argumenten die de raadvrouw van betrokkene heeft aangevoerd. De

landsadvocaat heeft ter zitting geen verweer gevoerd met betrekking tot de afkomst van betrokkene en haar vluchtmotieven. De vluchtmotieven zijn immers uitvoerig aan de orde geweest tijdens de kort-gedingzitting van 23 april 1992 en besproken en onvoldoende geoordeeld door de President in zijn vonnis van 7 mei 1992.

